

De Vlaamse Ardennen

Praktische gegevens

- ▶ LENGTE: 16 km
- ▶ TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI: 30 (1:50.000) of 30/5-6 (1:25.000)
- ▶ VERTREKPOINT: Aan de kerk van Schorisse in Oost-Vlaanderen

Schorisse is deelgemeente van Maarkedal in de Vlaamse Ardennen in het zuiden van Oost-Vlaanderen. In 1992 werd de Vlaamse Ardennen uitgeroepen tot één van de vijf regionale landschappen in Vlaanderen. Het toponiem "Vlaamse Ardennen" werd 1889 voor het eerst gebruikt door Omer Wattez, de schoolmeester van Schorisse die de streek beschreef en bewandelde en zo de eerste toeristische promotor van de streek werd. Dit toerisme legt vandaag een zware druk op de natuur in de streek. De streek wordt massaal verkend met de auto en de motorfiets, zelfs langs de smalste wegjes. Bovendien vormen de Vlaamse Ardennen de bergzone in de wielerklassieker De Ronde Van Vlaanderen, waardoor heel wat fietsrecreanten de streek in hun parcours opnemen. Al dit verkeer zorgt spijtig genoeg voor heel wat zwerfvuil. Het Milieufront Omer Wattez ijvert voor een schoner milieu, een verantwoorde ruimtelijke ordening, biologische landbouw, ecologisch bouwen en wonen en trekt zich de noden aan van de zwakke weggebruiker. De afdeling Maarkedal van de Stichting geeft een wandelbrochure uit waarvan de achterliggende gedachte is de nog bestaande voet- en veldwegen een kans op overleven te geven, door ze door zoveel mogelijk mensen te laten gebruiken. Er wordt in de brochure dan ook niet voor teruggeschrikt om paden te gebruiken die wel nog geregistreerd zijn in de Atlas der Buurtwegen (de officiële inventaris van alle openbare wegen en wegen met erfgoedwaarden) maar op het terrein niet meer als dusdanig herkenbaar. Onze wandeling maakt dankbaar gebruik van de wandelbrochure en komt dan ook langs enkele van deze paden.

De wandeling komt langs een uitzichtpunt (dat bedreigd is in zijn voortbestaan) in de Bosgatstraat, langs een ezelboerderij met sympathieke logies en herberg "de gemachtigde stierhouderij", langs de IJskelderweg met nog zichtbare ijskelder uit de 19de eeuw en door het Burreken, een natuurreservaat waar door Natuurpunt nieuwe voetgangerspaden gemaakt werden. In het Burreken volgen we een groot deel van de Salamanderroute dat door Natuurpunt geopend werd. Een folder van de wandelingen door het Burreken kan je op de website van het natuurgebied downloaden en je kan hem meestal ook gratis nemen bij de toegang van het gebied.

Op deze tocht zijn we nooit ver van de bewoonde wereld maar door de vergezichten, door de opeenvolging van valleien en door de staat van de paden kan hij de vergelijking met een tocht in de "echte" Ardennen doorstaan.

Beschrijving

Met de rug naar de kerk van Schorisse volg je samen met de Omer Wattez wandelroute linksaf de hoofdstraat, de Zottegemstraat, tot je links de Parkstraat neemt. Net voor de Molenbeek ga je rechtsaf over een graspad naar de Kasteelmolen. De voetweg loopt rechts van een betonplaat en langs de gracht verder, je moet waarschijnlijk een poortje openen en uiteraard weer dichtmaken. Verder loop je vlak langs de Molenbeek. Het pad loopt uit in de Heidestraat die je links beklimt.

Op de T-splitsing rechts en even verder bij een splitsing weer rechts in de richting van een alleenstaand huis. Aan dit huis ga je even links en bij de ingang van een weide moet je door een poortje. In de weide loop je recht naar beneden naar een volgende weidedoorgang. Het smalle pad tussen afsluitingen eindigt bij een beek. Aan de andere kant van de beek is het officiële pad verdwenen, dus volg je rechtsaf de rand van de akker tot je op een betonweg (Kaperij) uitkomt. Deze neem je over een 100-tal meter naar links en een tiental meter na een oprit ga je rechtsaf het veld in. Je blijft steeds rechtdoor gaan tot aan de Molenbeek en onderweg moet je door enkele voetgangersdoorgangen. Net voor de Molenbeek kies je links een stijgende holle weg.

Na een tijdje kom je tussen de huizen terecht. Je laat de Zonneveldstraat rechts liggen en je draait bovenaan gekomen naar rechts. De wandeling gaat onmiddellijk links een stijgend graspad in maar uiteraard loop je eerst even tot aan het uitzichtpunt met parking op het hoogste punt van de Bosgatstraat. Het graspad maakt boven een haakse bocht naar rechts. Aan de ezelboerderij met herberg neem je de asfaltweg naar links en je volgt deze in de bocht naar rechts (neem dus niet links de A. Odevaertstraat). Op een kruispunt steek je een baan over.

Achter een grote hoeve neem je de veldweg naar links. Deze komt voorbij het kasteel te Wolfskerke en even verder langs het hof te Wolfskerke. Aan dit laatste ga je haaks linksaf in een veldweg (de IJskelderweg) die eerst daalt naar de Vaanbuikbeek en daarna het valletje uitklimt. Je komt tussen de huizen en kiest bij drie splitsingen voor rechts, links en, onmiddellijk voorbij het voetbalveld, rechts. Je bent nu in Hul.

Na een driekwart kilometer kies je een grasweg links die verder een smal en dalend pad langs afsluitingen wordt. Het pad leidt over een beekje en komt uit op een asfaltwegje dat je linksaf neemt. Vrijwel onmiddellijk, aan het alleenstaande huis rechts, verdwijnt het asfalt en volg je een grasweg. Verderop versmalt de weg tot een pad dat stevig stijgt langs de rand van een weide. Op het einde van het pad merk je dat je uit de Wolvenweg komt en je volgt de rijweg naar rechts.

Op een T-kruispunt van rijwegen loop je rechtdoor, een veldweg in. Je komt op een asfaltwegje, Perreveld, waar je rechts neemt. Bij de Y-splitsing linksaf over de bredere rijweg en verder linksaf in een veldweg. Deze loopt dwars over akkers en maakt na een kilometer een haakse bocht naar links. Op het einde ga je links en voorbij de hoeve verdwijnt de wegverharding. Je komt weer tussen de huizen, steekt een asfaltwegje over en je komt zo in het Burreken.

Aan de rand van het bos neem je links de dalende weg met oude kasseien. Nog voor de Krombeek ga je met de blauw bewegwijzerde Salamanderroute rechtsaf de weide in via een wandelsluis. Je doorkruist de weide en op het einde ga je links de weide uit en je steekt de beek over langs een brugje. Het wandelpad klimt langs knotwilgen en tussen afsluitingen. Bij het einde van het pad brengt een opstapje je in een groot veld. Het vervolg van het pad is niet altijd even goed te zien en bewegwijzerd. Vroeger volgde het pad de rechterrond van het bos dat je links van je ziet, in een latere versie van het wandelpad wordt het grote veld diagonaal overgestoken, in het verlengde van het knotwilgenpad. Op een of andere manier

moet je in zuidwestelijke richting uitkomen en via een volgend opstapje het veld verlaten. Rechtsaf over de straat Ganzenberg en snel weer rechtsaf in een recent geopend pad over een berm en langs een gebied met Galloway runderen. Na nog twee opstapjes loop je langs enkele huizen. Voorbij een vakantiehuis ga je op een kruispunt richting bos. In het bos steek je de Krombeek over. Je gaat niet rechtsaf over het brugje naar het stijgend pad door het bos, maar je kiest links een stijgende bosweg waar een beekje naast loopt. Waar de weg het bos uitkomt sla je niet rechtsaf in de richting van de huizen maar je gaat rechtdoor een graspad in. Dit pad is dikwijls zeer modderig. Je komt uit op de oprit van een huis met nummer 13. Je volgt de straat Steenberg naar links.

De weg daalt maar nog voor de Krombeek ga je linksaf in de doodlopende Weverbeekstraat. Bij de ingang van een privé-eigendom sla je rechts een smal pad in dat verder langs de rand van een akker loopt. Je komt weer uit op de Ganzenberg: rechtsaf. Je loopt tot aan een kruispunt met witte hoeve en daar kies je een veldweg links (of je loopt niet tot aan de hoeve en je steekt links het veld over zonder de gewassen schade toe te brengen). De stijgende weg brengt je op een kruispunt van wegen. Je slaat rechtsaf en daalt Forest af. Waar de weg een haakse bocht naar rechts maakt loop jij rechtdoor in een smal pad. Je ziet de kerk van Schorisse al staan.

Google kaart

